

FELNŐTT KATEKÉZIS:

Dr. Visnyei Lajos atya: A húsvét ajándéka a feltámadás

Lajos atya 1991- 1997- ig volt az újpesti Főplébánia plébánosa, innen ismerhették többen, akik eljöttek meghallgatni őt. Igen nagy tudású, közvetlen, szimpatikus egyéniség, a dogmatika professzora, akit szívesen hívunk meg a következő tanévben is.

Hitünk egyik alapvető hitigazsága, dogmája a feltámadás. Az értelmes ember természeténél fogva dogmatikus lény. Gyarló emberi természetünk és rosszra hajló akaratunk ellenére szomjasak vagyunk az igazságra- a természet törvénye kötelez az igazság megismerésére, azzal való azonosulásra. A **dogma** a Katolikus Anyaszentegyház által előterjesztett, Istentől kinyilatkoztatott, változatlan és nem alakítható igazság. Az elmúlt kommunista diktatúra hatására a dogma leminősült vallási rögeszmévé. Ma ugyanígy van: ha valaki hűséges az igazsághoz, akkor „fundamentalistának” kiáltják ki. Az Egyház garantálja a kinyilatkoztatott hitigazság hitelességét, így számunkra a dogmákban Isten által közölt igazságok elfogadása valódi kegyelmek forrása, Istenhez való közeledésünk lelki támogatója. A hittel, jószándékkal elfogadott dogma Isten önközlésévé, istengyermeki létté válik bennem értelmem és szabad akaratom síkján. Az életre vált kegyelem csodálatos tettekre, életvitelre tesz képessé.

A **halál** egyetlen érvényű isteni döntés, Isten akarata. Isten irgalmából és jóságából az első emberek bűnének javító és megszentelő büntetése. A halállal véget ér az ember számára az érdemszerzés lehetősége és minden egyes ember lelke Isten ítéletében részesül. Halálunk sajátos módon összekapcsolódik Krisztus értünk való halálával (Róm4.6). A halál az örök életbe való belépés kapuja, amire egész életünkben készülünk. Hitetlen világunkban, a gyakorlatilag Isten nélkül élő ember számára a halál félelmetes, ismeretlen vég, amivel nem tud mit kezdeni, ezért a

gondolkodását pánik, és menekülés jellemzi. Egy katolikus, megkeresztelt embernek a halálban fölséges istentiszteletet kellene átélni, amire egész életünkben fokozatosan szoktatnunk kell magunkat.

Alapvető katolikus dogmák a **feltámadással** kapcsolatban:

- Krisztus második eljövetelkor a halottak tulajdon testükben támadnak fel.
- Feltámadt testük azonos lesz földi testükkel.
- A jelen világ nem megsemmisül, hanem megújul.

Krisztus feltámadt teste szellemi test, nem öregszik, időben nem mérhető. Az isteni létből jelent meg időnként apostolainak és megadta a hitbeni látás képességét nekik, hogy testi voltunkban láthassák őt feltámadt szellemi testében. A Krisztus szerinti életért minden napunkban meg kell harcolnunk, hogy méltók lehessünk a megszentelő kegyelemre, ami elvezet minket Isten Országába. Komolyan kell vennünk és meg kell tartanunk Krisztus tanítását, amely az egyetlen út nekünk, megkeresztelt katolikusoknak az üdvösségre. A **keresztség** törli az eredeti bűnt, az összes személyes bűnt és Isten Egyházának tagjává tesz. A **bűnbánat szentsége** pedig folyamatos megújulást, megtisztulást ad, ami elengedhetetlen az Istennel való kapcsolathoz. Mindennapi gyarlóságunkból való feltámadásunk szentsége. Napjainkban az emberek nem érzik a bűnt, nincs bűntudatuk. A bűn helyett, „hiba”, „eltévedés”, „etikai botlás” szerepel a szótárunkban. Ha nem vagyunk őszinték saját magunkhoz, majd őszinte lesz velünk Isten. Esetleg irgalomból észhez térít minket egy komolyabb csapással, hogy felismerjük gyarlóságunkat. Ha nem ismerjük be bűneinket, súlyos vétkeinket, akkor a bűn gyógyíthatatlanná válik: ahol nincs bűn, ott nincs bűnbánat és nincs feltámadás. (Ti majd keresni fogtok engem, de meghaltok bűneitekben. Jn8) Isten végtelen jóságához és szentségéhez képes még a bocsánatos bűn is végtelen rossz. Elengedhetetlen, hogy a bűnt ismerjem be, rázzon meg és a

bűnbánat szentségét fogadjam el Krisztustól. A szentségek közvetítése a papság elengedhetetlen feladata. Az ember, ha nem hiszi, hogy van feloldozás, akkor kétségbe eshet, elpusztíthatja magát. Aki nem akarja elfogadni az igazságot, az mint értelmes lény, önmagát pusztítja el.

Az autonóm modern ember olyan, mint egy kisisten: ha az ember önmaga gyóntatója, önmaga bírója és önmaga pápája lesz, akkor érkezik el számára a vég. A bűnt csak a bánat törli el, a szentáldozás nem. Amikor áldozunk, akkor szentségileg valóságosan egyesülünk a feltámadt Krisztussal. Nem találkozunk, hanem egyesülünk. („Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az énbennem marad, én pedig őbenne.”) Hitem alázatos befogadó készsége szerint lesz élet bennem. („... annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.”) A szentáldozás a feltámadás („aki ezt a kenyeret eszi, örökké él”).

Európa népei napjainkig kétezer éven keresztül katolikus keresztény vallásúak voltak. Ennek a hitnek a fényében és erejéből teremtették meg kultúrájukat. Az Európai Unió mostani elsődleges célja Krisztust kitépni Európa életéből.

„Az európai demokrácia az Evangélium lényegéből fakad. Mert mozgatója a szeretet. Egy keresztény ellenes demokrácia az olyan karikatúra, amely zsarnokságba, vagy anarchiába süllyed.”

Könyv: Politika és életszentség, 223. old. / Robert Schuman, az EU alapítója, napi áldozó, vallásos ember. Halála után ateista emberek veszik kézbe az EU irányítását (pl. F. Mitterrand szabadkőműves francia elnök). Innentől alacsonyodik azzá, amivé végül is napjainkban vált: hitetlen, gyökértelen gazdasági szövetséggé.

Az előadás a honlapon pár nap múlva meghallgatható.

(www.ujpestkertvaros.hu)

Horváthné Kati

M E G H Í V Ó

Örömmel tájékoztatjuk a kedves Híveket,
hogy templomunkban a plébániai
FELNŐTT KATEKÉZIS
következő előadásainak időpontja:

9. előadás: május 13. csütörtök **18 óra**

előadó: **Dr. Kafer István** egy. tanár
Magyar- szlovák közös keresztény gyökerek

10. előadás: június 17. csütörtök **18 óra**

előadó: **Stella Leontin atya**
Elmélkedés a megbocsátásról

Helyszín: 1046 Bp. Rákóczi tér 4-8./ hittanterem

Reméljük, hogy a továbbiakban is megtisztelnek jelenlétükkel, minden érdeklődőt szeretettel várunk !

Pályi László plébános és a szervezők